

АНГЕЛ КАРАЛИЙЧЕВ

МЪРЗЕЛИВИЯТ

chitanka.info

Имало един човек — много мързелив. По цели дни лежал под сенките, а децата му гладували и ходели от къща на къща да просят милостиня. Селяните, като минавали край него, спирали и започвали да го хокат.

— Децата ти скитат немили-недраги, целият народ се труди, а ти лежиш. Не те ли е срам? Дигай се и тръгвай на работа!

— Работа ли е — не ми я хвалете! — отвръщал мързеливият и се обръщал на другата страна.

Веднъж мързеливият се надигнал и отишъл при селския поп.

— Дядо попе — рекъл, — опей ме и викай селяните да ме заровят жив.

— Защо? — попитал учуден попът.

— Защото ми додея да ме хокат хората. Мира ми не дават. Всеки ден ме ругаят, задето не съм работел. Ще ида на оня свят — да си полежа спокойно.

— Може — съгласил се попът, опял го и викнал двама души да го дигнат с носилото.

Понесли го към гробището. Попът върви напред и клати кадилницата, а носачите — подире му. По пътя ги срещнал един работлив човек.

— Къде сте го понесли? — попитал той.

— На гробището, ще го ровим.

— Стойте, тъй не бива. Жив човек заравя ли се в гроб! Но кажете защо сте го помъкнали.

Носачите му разправили как стои работата. Трудолюбивият се позамислил и рекъл на оня в носилото:

— Слушай, я стани и ела у дома да ти дам едно кринче жито, та да имаш хляб, додето припечелиш нещо.

Мързеливият се понадигнал и попитал:

— Ами мляно ли ще го дадеш?

— Хубава работа! Ще ти го дам немляно.

— Тогава ме носете — обърнал се той към двамата носачи — в гробището. Не е за мен такава жито.

Трябва да го карам на воденица, че да го меля, че да го връщам вкъщи, че да го меся, че да го пека, че да го ям — дълга и широка работа. По-добре в гробището!

Отнесли го в гробището. Изкопали един трап и спуснали живия човек вътре. Затрупали го с пръст, но му сложили една тръба от устата на вън — да диша. Попът прочел молитвата, раздрънкал кадилницата над купчината и си отишъл заедно с гробарите.

През нощта работният селянин си рекъл: „Я да ида да излекувам от мързела оня, дете лежи в гробището“. Облякъл черни дрехи, нацапал си лицето със сажди, сложил си рога на главата, отишъл и разровил живозакопаниа с една мотика.

— Ставай! — сритал го той.

— Кой си ти? — стреснал се от сън закопаният и скочил.

— Аз съм дяволът — отвърнал рогатият. — Днес, като делихме душите на починалите, твоята се падна на мен. Аз съм ти господар. Каквото ти заповядам — ще го вършиш или ще те проводя да гориш в един нажежен казан, пълен с вряла смола. Свършено е вече с твоето лежане.

Мързеливият се разтреперил.

— Каква работа има за мене? — попитал той.

— Хе там, виждаш ли, на долния край на гробището, има една грамада камъни. Всичките да ги изнесеш на горния край на гробището. Тръгвай! Додето съмне, искам камъните да бъдат горе.

Мързеливият се запретнал и помъкнал тежките камъни. Носил, пъшкал, препъвал се, падал, ставал, целият потънал в пот. Като ги пренесъл, при него пак дошъл преоблеченият с камшик в ръка.

— Ела сега да ти платя! — рекъл му той и го вързал за едно дърво, плюл си на ръцете и започнал да го бие с камшика. Като го напердашил хубаво, рекъл: — Дяволът тъй плаща на слугите си! Влизай сега пак в гроба! — и го повлякъл към трапа.

Мързеливият влязъл. Мъчителят му хвърлил две-три лопати пръст отгоре му и си отишъл. Съмнало се. Погребаният, като дошъл на себе си, пошавнал и щом усетил, че отгоре му има малко пръст, скочил от гроба — и беж към село. Отишъл си вкъщи запъхтян, грабнал една секира и се втурнал към гората. Почнал да сече дърва. Минал край него един селянин и го поздравил:

— Добър ден, брате! Какво ново-вехто носиш от оня свят?

— Остави се — отвърнал мързеливият, — не е за разказване: товарят те с камъни цяла нощ, а за награда те бият, додето ти наместят кокалите!

— Довечера ще се върнеш ли пак в гробището?

— Дума да не става! Цялата гора ще изсека, само на дявола ратай не ставам.

И продължил да сече.

ЗАСЛУГИ

Имате удоволствието да четете тази книга благодарение на *Моята библиотека* и нейните всеотдайни помощници.

МОЯТА БИБЛИОТЕКА

<http://chitanka.info>

Вие също можете да помогнете за обогатяването на *Моята библиотека*. Посетете **работното ателие**, за да научите повече.